

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑΙ

ΑΡΙΘΜ. 19.

Τόμος Α'.

Συνδρομή, άρχομένη από 1. Ιανουαρίου έκάστου έτους, έκτατα μόνον και προπληρωτήν:

Πανταχού φράγκ. χρ. 20 ή μάρκ. 16.

ΕΤΟΣ Α.

τῇ 1/13. Οκτωβρίου 1885.

Η ΠΡΩΤΗ ΗΡΩΪΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

I.

Αί αρχαιόταται παραδόσεις τῆς γερμανικῆς ιστορίας ἐξυμνοῦσι τὴν ἀρετὴν γυναικὸς τινος, τὴν ὅποιαν οἱ μνημονεύοντος ἐν τοῖς συγγράμμασι των ἀρχαῖοι συγγραφεῖς περιγράφουσι δι' ὀλίγων μὲν, ἀλλ' εὐκρινῶν καὶ ἀνεξάλειπτων γραμμῶν. Ἡ χαλύβδινος γραφὶς τοῦ Τακίτου ἐχάραξε διὰ τὴν αἰωνιότητα τὴν τραγικὴν τύχην τῆς γερμανίδος ταύτης γυναικὸς. Ἐν τούτοις τὸ ὄνομά της εὐρίσκεται μόνον παρ' ἐνὶ τῶν ἀρχαίων μαρτύρων, παρὰ Στράβωνι τῷ Γεωγράφῳ, ὅστις ἔκμασεν ἐπὶ Αὐγούστου καὶ Τιβερίου καὶ ὀνομάζει αὐτὴν Θουσνέλδαν*).

Σοφὸς τις Γερμανὸς περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολούμενος καὶ πολλὰς εἰς αὐτὴν παρασχὼν ὑπηρεσίας, ἐξήνεγκε τὸν ἰσχυρισμὸν,

*) Στράβ. Γεωγρ. VII, 1. 4.

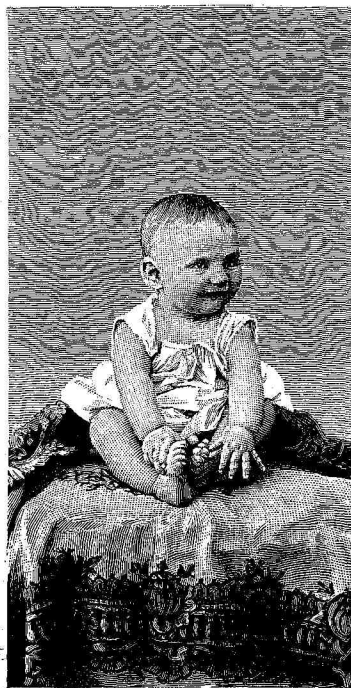
ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Α'.

μετὰ μεγάλης εὐφυΐας προσπαθῆσας νὰ ὑπερασπίσῃ αὐτόν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος διεσώθη μέχρις ἡμῶν ἀγαλμὰ τι τῆς Θουσνέλδας. Ὅστις διήλθε ποτε ἐκ Φλωρεντίας ἐνδυμεῖται βεβαίως μετὰ μεγάλης ἡδονῆς τῆς παρὰ τὴν ἀγορὰν „Loggia de' Lanzi“, ἐνὸς τῶν λαμπροτέρων ἔργων τῶν πρώτων χρόνων τῆς Ἀναγεννήσεως. Μεταξὺ τῶν διακοσμούντων τὸ ἐσωτερικὸν τῆς στοᾶς ἀγαλμάτων ὑπάρχει καὶ ἐν μαρμάρινον εἰς φυσικὸν μέγεθος, ἐφελκυῶν τὴν ἡμετέραν προσοχὴν διὰ τῆς βαθείας καὶ μεγαλοπρεποῦς μελαγχολίας,

ἣν ἐκφράζουσιν οἱ εὐγενεῖς αὐτοῦ χαρακτηρισμοί. Οἱ Φλωρεντῖνοι ὠνόμαζον αὐτὸ ἄλλοτε „δεὰν τῆς σιωπῆς“, τοῦτο ὅμως προῆλθεν ἐκ τῆς κινήσεως τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ ἀγάλματος πρὸς τὸ στόμα ἀρχαιολόγοι τινὲς ἐν τούτοις ἀπεφάνθησαν ὅτι τὸ ἀγαλμα τοῦτο παριστάνει Βεττουρίαν, τὴν μητέρα τοῦ

Απορεῖ . . .

Στενοχωρεῖται . . .

Κλαίει . . .

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥΜΕΝΟΣ.